

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De exemplis quæ dissuadent ornatum superbum, & humilem suadent.
Capvt XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

Timot. 6. Habentes alimenta & quibus tegamur, his contenti
simus. Contenti debemus esse tegumento, non querere orna-
mentum. Item Apoc. 18. Vixit ciuitas illa magna, quae amictus
erat purpura, & bysso, & cocco, & deaurata erat auro, & lapide
pretioso, & margaritis: quoniam vna hora destituta sunt omnia
diuitiae. Item Augustinus: Tibi vestis purpurea circumdatur non
ad pulchritudinem, sed propter necessarium tegumentum, cum
dum exquisitis vestieris, alteram tarpitudinē assumas. Ideo dicitur,
Vestis purpurea, &c. quia sordes potest homo in vestimen-
tis vitare. Vnde dicitur de Aug. Vestimenta eius & calceamenta
nec nitida nimium, nec abiecta plurimum. Hiero. Ornata
sordes pari modo fugienda sunt: quia alterum delicias, alterum
gloriam redolet. Sen. Non splendeat tota, nec sordet quidem.
Hier. Nec affectatae sordes, nec exquisitae deliciae laudem parant.
Si tamen vestem sordidam pro Christi amore quandoque oporteat
ferre, non est curandum, cum propheta viderit Iesum laudem
dotem magnum indutum sordidis vestimentis. Et cum domus
in mundiciam corporalem non reputet immundiciam, Mat.
15, Non quod intrat in os co inquinat hominem. Et iterum: Non
lotis manibus manducare, non co inquinat hominem. Et in
ritate immunditia corporis vera immundicia esse non videtur
consputum quasi mandam iudicatur, dum est in ore: quam
est extra, immundum iudicatur. Sen. Argumentum bonae
lunatis grabatus & pannus, vbi apparuerit aliquem non necessitate
hoc pati, sed velle. Idem: Nemo nascitur diues: qui si
exit in lucem, visus est lacte: & panno esse contentus.

De exemplis quae dissuadent ornatum superbum, & humilem suadent.

CAPITULUM II.

Secundo possumus vti contra superbiam ornatus exemplo
Multa autem sunt quae exemplo suo dissuadent nobis super-
bum ornatum, & suadent humilem habitum. Primo suadet nobis
hoc ipse Deus. Et hoc dupliciter. ¶ Primo in plasmatione
hominis. Voluit enim Deus pretiosum spiritum vili sacco carnis
abscondere. Nec est verisimile quod voluerit corpus quod vile est
pretiosum tegumentum habere, quod pretioso spiritui vile tegu-
mentum voluit dare. ¶ Secundo in hoc quod parentibus nostris
peccatum tunicas pelliceas fecit, ut legitur Gen. 3. Ad idem etiam
monemur diuersis exemplis hominum. De quibus licet sint multa
ta, pauca ponere sufficiat. vnde Aug. de ipso dicit, Faceor, de
pretiosa veste erubescor. E ther 14. Domine, tu scis quod ab omni
signum superbiae & gloriae, quod est super caput meum in die

bus ostentationis meæ, & detester illud quasi pannum men-
 struatum, & non portem in diebus silentij mei. Merito abomi-
 nabatur Esther signum superbiæ, quia signum est diabolicæ
 subiectionis. Diabolus enim est rex super omnes filios super-
 biter dicitur Iob, 41. Et sic dicit Gregorius: Evidentissimum
 signum reproborum est superbia, humilitas electorum. Sicut
 ergo aliqua nobilis persona merito dedignaretur, si vilis perso-
 na signum seruitutis poneret in capite eius, & sic duceret eam
 per civitatem: Sic regina Esther, quæ cor nobile habebat, abomi-
 nabatur signum superbiæ quod in capite suo erat. Notanter
 dicit quod est super caput meum in diebus ostentationis meæ:
 ornatum enim suum non ferebat, nisi quando regi marito suo
 se ostendebat. In quo mulieres nostri temporis multum sunt ei
 dissimiles, quæ cum sunt cum maritis, non curant de ornatu:
 quando verò in publico volūt procedere, volunt esse ornata, &
 tamen dicunt quod ornant se propter maritos suos. Detestaba-
 tur etiam Esther ornatum capitis sui, quasi pannum menstrui.
 Et merito: melius enim esset ferre peplum sanguine alicuius
 animalis cruentatum, quàm ad vanam gloriam, vel superbiam
 croceatū, excepto scandalo. Vittæ enim ad vanam gloriam cro-
 ceata, peccati sanguine quodammodo intincta est, qui sanguis
 deterior est quocūque sanguine animalis. Item Iob, 15. Saccum
 consui super cutem meam. Talis deberet esse vestis ad minus
 poenitentium. Vnde Ionæ 3. Vestiti sunt Niniuitæ sacco à maio-
 re vsque ad minorem. Et peruenit verbum vsque ad regem Ni-
 nive. Et surrexit de solio suo, & abiecit vestimentum suum à
 se, & indutus est sacco. Item Matthæi 3. Ipse Ioannes habebat
 vestimentum de pilis camelorum. Antiqui etiam tegebantur
 vel sacco vel cilicio. Maria etiã Ægyptiaca nuda in nemore la-
 tirabat. Si obiciatur de pellibus tabernaculi rubricatis & hya-
 cynthinis: ad hoc respōdet Hieronymus sic: Olim ista approba-
 bantur, quando sanguis pecudis remissio fuit peccatorum. Nūc
 autem pauper dominus suam paupertatem & simplicitatem in
 ecclesia consecrauit. Et subdit: Si hoc iudaizando reuocas in tē-
 plo, reuocemus cruorem immolatorum. Ad idem etiam mone-
 mur exemplo mercatorum, qui quando torfellum est de panno
 pretioso, faciunt ipsi cooperturam de burello. Quis fatuum non
 iudicet illum, qui velit torfello pretiosam facere cooperturam?
 Ad idem etiam monemur exemplo ipsius Sapientiæ, quæ in per-
 sonis contemptibilibus sæpe se abscondit. Vnde Sapiens: Sæpe
 enim sub pallio sordido latet sapiētia. Vade, & tu fac similiter,

vt sub humili habitu abscondas te. Ad hoc etiam monet
ipsa natura, quæ sub terræ vilitate aurum & alia pretiosa
abscondit, & sub vilitate corticis dulcedinem nuclei habet.

De duodecim stultitiis se ornantium.

CAPV F XII.

Tertio valet contra superbiam ornatus, si ostendantur mul-
tiplices stultitiæ ornantium se. ¶ Prima est, quæ exteriorum
sua vilia interioribus, quæ pretiosa sunt, præponunt: vnde quæ
paraturam pomi ipsi pomo præligunt. Quando vnum pomum
datur duobus, & alter parat, nonne stultus esset si paraturam
detineret, alij vero daret totum? Item si paraturam daret
socio, & sibi retineret totum residuum, fatuus esset qui pomum
nem acceptaret. Sed portionem à diabolo factam isti similes
multi acceptant. Ornatum enim exteriorem, qui paraturam
pomi similis est, quæ quodammodo est depicta (habet enim
candorem & ruborem) multi præponunt animæ suæ: & sic quæ
vilem coopertoram pretioso torfello præponunt. Diabolus enim
non curat nisi de torfellis: id est, de animabus. Gene. 14. dicitur
Sodomorum, qui figurâ tenet diaboli, ad Abraham Da militibus
mas, cetera tolle tibi. Istam stultitiam superbię innuit glo. supra
illud Ioannis sexto: Eum, qui venit ad me, non eiciam foras. Super-
bi est foras eici, qui nihil habet in interiori bono, nec
nec in futuro. ¶ Secunda est, quod ipsi ordinem Dei pervertunt
in seipsis. Volunt enim quod ancilla habeat ea quæ domine sunt
& e contrario. Carnem enim quæ ancilla est, ornant, & delicias
pascunt, & oportet, vt fiat quod ab ea imperatur, licet motus
ma inde debeat sequi. E contrario anima quæ domina famulatur
fiti affligitur, & male induta est, & ad præceptum carnis operatur:
quod est valde magna peruersitas. vnde Bern. Dominâ ancilla
cillari, & ancillam dominari, magna abusio & nimis magna est.
Si quis assereret se fuisse in terra aliqua, in qua dominâ omnia
no se haberent vt ancillæ, quæ diceret, vix crederetur sibi. Sed
veritate terra illa patria ista est. In ea enim ferè per totum
num sit festum ancillarum, quod alicubi consuetum est fieri
festo beati Vincentij. Tunc enim accipiunt ancillæ vestes do-
minarum suarum. Ista peruersitas similis est illi, quam ponit Sa-
lomon Eccl. 10. seruos in equis, & principes quali seruos ambu-
lantes super terram. & peruersitas ista est valde magna & nocua
ecclesiæ Dei. Vnde Prou. 30. Per tria mouetur terra, & quæ
tum quod sustinere non potest, per seruum cum regere con-
¶ Tertia, quod ipsi valde carè emunt quod nihil valere sciant